

Htijenjem do očišćenja...

[...] Za ovoga čovjeka ne znamo kako je dobio gubu. Ne znamo tko mu ju je prenio, ali on je znao da Bog nije krivac, već se nastojao osloniti na Boga kao pomoćnika u svojoj nevolji. Stoga je on i nama danas putokaz duhovnog pristupa koji treba biti sasvim realan i jasan, pogotovo što danas možemo mnogo bolje i znanstveno pratiti nastanak i razvoj bolesti. Premda se dogodi da smo, i kad možemo vidjeti biološki put onoga što nam se događa, ipak skloni 'prebaciti' na Boga odgovornost za vlastito stanje. Pa i kad bismo se trebali zapitati jesmo li i koliko smo i sami odgovorni što kao pojedinci i društvo proizvodimo bolesne okolnosti života, mnogo nezdrave hrane i načina življenja, a htjeli bismo potom biti sasvim zdravi. A osim toga, ako ne ide sve po našem, onda tražimo dežurnoga krivca u Bogu za sve što nije išlo onako kako smo zacrtali, premda se nismo preispitali jesmo li sami odabrali prave ciljeve i prava sredstva.

Nastojmo radije u posvemašnjoj poniznosti, poput ovoga gubavca, preispitivati sebe i svoju ljudsku odgovornost za zla i nesreće koje se događaju nama i oko nas. Ali još više nastojmo otkriti pozitivnu ulogu Božju u svome životu, te dopustimo Isusu da nam najprije liječi i pročisti dušu, što je pretpostavka i ozdravljenju cijeloga bića od svake bolesti i nečistoće. Budimo iskreni, neposredni i otvoreni prema njemu, pa ćemo osjetiti njegovu spasenjsku moć i zahvat koji će nas dovesti do toga da se usredotočimo propovijedati i razglašavati Božju slavu više nego svoj zemaljski dobitak. Puni vjere zamolimo stoga Isusa da i nas očisti od svih nečistoća i svega što nam narušava zdrav život na zemlji, te se i sami raspoložimo živjeti prema njegovu glasu i volji, očišćeni i čisteći društvo u kojemu živimo.

<https://www.vieraidjela.com/htijenjem-do-ociscenja-razmisljanje-uz-6-nedjelju-kroz-godinu-b/>

Utočište ti si moje, radoću me spasenja okružuješ.

Blažen onaj kome je grijeh otpušten, kome je zločin pokriven!
Blago čovjeku kome Gospodin ne ubraja krivnju i u čijem duhu nema prijekare!

Grijeh svoj tebi priznah i krivnju svoju više ne skrivah.
Rekoh: »Priznat ću Gospodinu prijestup svoj«, i ti si mi krivnju grijeha oprostio.

Radujte se Gospodinu i kličite, pravedni, kličite svi koji ste srca čestita!

Otpjevni psalam: Ps 32, 1-2.5.11

PROMIŠLJANJE

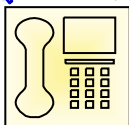
Pepelnica ili Čista srijeda dan je kojim započine korizma i uvodi nas u hod prema slavlju Kristova uskrsnuća – Uskrsu. To je put koji od pepela, praha i propadljivosti vodi prema uskrsnuću i oblikovanju novoga čovjeka. Na tom putu moramo biti pomireni s Bogom. O tome govori apostol Pavao u Poslanici Korinćanima: „Braćo zaklinjem vas, dajte, pomirite se s Bogom.“ Taj Pavlov „krik“ jedan je od temeljnih i najvažnijih poziva na obraćenje i vjernost Evandjelju. Obraćenje i vjera nisu mogući bez pomirenja s Bogom. A to pomirenje omogućeno nam je po Kristu koga je Bog za nas „učinio grijehom“ kako bismo mi mogli postati pravedni u njemu. Obraćenje i vjera imaju svoje ispunjenje u pomirenju s Bogom. Pavlov poziv na pomirenje zapravo je poziv na obraćenje misli, riječi i djela, na novi početak koji svoj izvor nalazi u Bogu. Dakle, bit obraćenja stoji u spremnosti da čovjek izađe iz sebe i susretne Boga koji mu želi pokazati svoje milosrđe i novi put.

Unutarnju spremnost na obraćenje i vršenje duhovnih i tjelesnih djela milosrđa potvrđuju i izvanjskim vidljivim znakom pepeljenja. Naime, toga se dana za vrijeme mise blagoslivlje pepeo dobiven od maslinovih grančica ili grančica drugog drveća koje su bile blagoslovljene prethodne godine na blagdan Cvjetnice. Svećenik uzima pepeo i posipa ga po glavi svakog vjernika govoreći: „Obrazi se i vjeruj Evandjelju“ ili „Spomeni se, čovče, da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti“ ili „Spomeni se, čovče, da si prah i da se u prah vraćaš“. Pepeo podsjeća ljude na njihovu vlastitu prolaznost. Pepeo je već u Starom zavjetu znak pokore, kajanja i poniznosti. [...]

Post i nemrs na Pepelnicu, Čistu Srijedu, kao i na Veliki Petak obavezan je post i nemrs. Post za katolika znači uzeti samo jedan puni obrok u danu. Nemrs znači redovito jesti (uobičajena tri obroka dnevno), ali da to ne bude meso. U dva dana „strogog posta“ (Čista srijeda i Veliki petak) nije samo post, nego, zajedno, i post i nemrs! Znači: vjernik toga dana jede samo jedan puni obrok („do sita“), jer je post i ne jede meso, jer je nemrs! [...] Prema sadašnjoj crkvenoj disciplini post je obavezan za katolike od navršene 18. do započete 60. godine života: na Pepelnicu i na Veliki petak. Dobrovoljno ga mogu činiti i mlađi i stariji od ovih dobnih odrednica. Za nemrs (običnim petkom) crkveni zakonik je sažet i kratak: „Zakon nemrsa obvezuje one koji su navršili 14. godinu života, osim ako je u petak svetkovina.“

<http://www.jelkovec.zupa.hr/pepelnica-cista-srijeda/>

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozic
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka

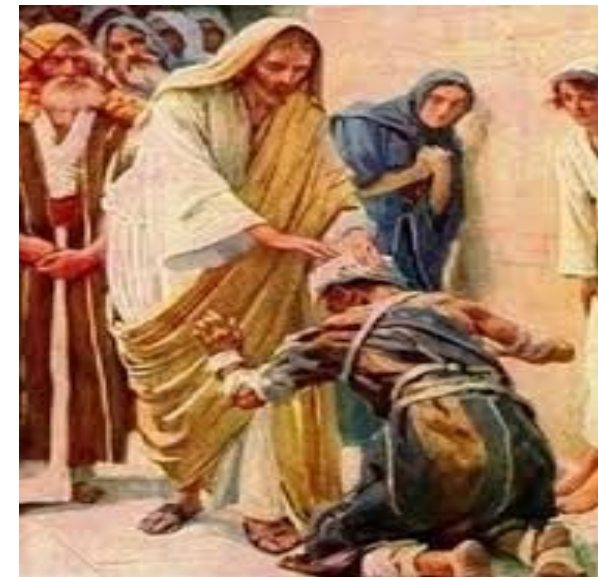
Petrinjska 20

Zagreb

Godina 12 • broj 474 • 2021. godina

ŠESTA NEDJELJA KROZ GODINU

14. veljače 2021.

I odmah nesta s njega gube
i očisti se.

<https://zagrebacka-policija.gov.hr/o-nama/policijska-kapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Mk 1, 40-45

U ono vrijeme: Dođe k Isusu neki gubavac, klekne i zamoli: »Ako hoćeš, možeš me očistiti!« Isus ganut pruži ruku, dotače ga se pa će mu: »Hoću, budi čist!« I odmah nestala s njega gube i očisti se. Isus se otrese na nj i odmah ga otpripravi riječima: »Pazi, nikomu ništa ne kazuj, nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje što propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo.« Ali čim iziđe, stane on uvelike pripovijedati i razglašavati događaj tako da Isus više nije mogao javno ući u grad, nego se zadržavao vani na samotnim mjestima. I dolazahu k njemu odasvud.

Sveti Valentin - vijesnik novog života

Sveti Valentin pripada skupini svetača koji navještaju proljeće i novi život, zbog čega ga se slavi kao zaštitnika mladih i zaljubljenih.

Valentinu se svetačka čast iskazuje neprekinuto punih 17 stoljeća. Ta pučka zaljubljenost u Valentina nije mnogo marila za povijesne podatke o njemu, pa je o Valentinu do nas doprlo manje činjenica, a više legendi. Bezbrojni su podaci o njegovu neprekinutom tisućljetnome štovanju.

Bio je svećenik (ili biskup) i u vrijeme rimskog cara Klaudija, godine 269. ili 270. mučenički je ubijen. Kad su progona prestala, štovatelji su mu podizali crkve, a najstarija je u Rimu iz 4. stoljeća.

Spomendan se slavi 14. veljače. Običaj da se Valentin smatra svecem i zaštitnikom zaljubljenih dolazi, što malo tko zna i što je pomalo neobično, i od njegova mjesta u kalendaru. Naime, datum 14. veljače pada poslije božićnih blagdana, a neposredno prije korizme, pokorničkoga vremena duhovne pripreve za Uskrs.

[...] Sv. Valentina se zaziva kod bolesti očiju, padavice i u drugim potrebama. To se štovanje razvilo posebice od srednjeg vijeka.

<https://laudato.hr/Duhovnost/Zelite-li-znati-vise/Sv-Valentin-vjesnik-novog-zivota.aspx>

Izliječen od gube, kao da se ponovno rodio

U Evangelju ove nedjelje svjedoci smo neograničenog povjerenja što ga iskazuju ljudi prema Isusu, bolesni i izmučeni najrazličitijim patnjama. Gubavac nije trpio tada samo od praktično neizlječive bolesti, nego je bio socijalno stigmatiziran. Svi su bježali od njega iz straha od zaraze, i on sam morao se udaljiti od mjesta stanovanja i boravka. Bio je sretan ako mu se netko smilovao i dao mu nešto pojesti, inače je ostatak svoga života provodio izoliran, daleko od svijeta koje je dosad poznavao i koji su mu bili potpora.

Osim toga bilo je uvriježeno mišljenje glede starozavjetne slike o Bogu, da bolesti i nesretni slučajevi koji pogađaju pojedinca i zajednicu, direktno su kazna Božja. Tako su brzo nastale predrasude: "Taj ili onaj čovjek je bolestan ili invalidan, jer je sam grešan, ili su sagriješili njegovi roditelji!" I tako su ti pogođeni sami trpjeli pod ovim predodžbama, te s tim iskustvom bolesti i socijalne isključenosti, osjećali su se grešnima, njih Bog želi kazniti, i ne znaju hoće li im uopće oprostiti.

Kad Isus Krist jednog takvog gubavca očito prihvaća i daruje mu izlječenje i spasenje, događa se za pogođenog odlučujući zaokret u njegovom životu. Osjeća se kao nanovo rođen. Njemu nije darovano samo zdravlje, što ga on po ljudskoj procjeni nije mogao očekivati, nego se može ponovno vratiti u krug prijatelja i poznanika. A prije svega: Bog sam mu je pokazao, da nije isključen iz njegove zajednice ljubavi i života. Koja radost, koje klicanje ispunjaju srce toga otprije izmučenog i stvarno siromašnog čovjeka!

Izliječeni gubavac u svojoj radosti zaboravlja na Isusov nalog da bi se morao pokazati svećenicima, kako bi se potvrdilo izlječenje, a ne da javno govori o tome čudu. Isus nije htio biti jednostrano priznat samo kao čudotvorac. Ipak taj dobri čovjek išao je uokolo i svima pričao o čudesnom djelovanju Božjem!

U naše vrijeme, Bogu hvala, zahvaljujući medicinskim mogućnostima i socijalnim ustanovama koje pomažu, mnogi tadašnji problemi su nestali. Međutim, i danas imamo ljudi koji su osamljeni. Zar ne poznajemo osamljene ljude koji se ne uključuju u zajednicu, koje

drugi izbjegavaju ili su jednostavno "previđeni"? Zar se mnogi ne osjećaju odbačeni od rođaka, pripadnika obitelji, s kojima se teško slažu, prepušteni su sebi i nitko se za njih ne brine?

Ljudi gorske službe spašavanja u Hrvatskoj mogli su ovih snježnih, ledenih dana, dana Sibirske zime, vidjeti i doživjeti što za napuštene i osamljene starce i starice znači njihov dolazak u teškim uvjetima, u kojima su ljudi gubili i svoje živote.

Ako pažljivo i s pogledom ljubavi idemo kroz život, tada ćemo opaziti tuđu nevolju i možda tu i tamo pomoći, ili u najmanju ruku nešto utjehe i olakšanja moći posredovati. I to iskustvo ljubavi i prihvaćanja, koje mi kršćani možemo posredovati bolesnima i patnicima kao i oni koji se osjećaju isključenima, možda je za pogođene kao zraka svjetlosti ljubavi Božje, koja baš za njih u ovom trenutku dobiva konkretan oblik.

Ostavimo se brzih sudova, po prilici: "Taj ili onaj je sam zaslužio svoju nesreću!" Doduše postoje i veze između neodgovornih postupanja i životnih stilova iz koji proizlaze posljedice, ali nije na nama da donosimo sud o moralnoj krivnji drugoga. Mi ne možemo gledati u srce bližnjega i ne znamo što je njega tjeralo u ovaj ili onaj odluci i djelovanju. Posljednji sud je kod Boga koji je ujedno pravedan sudac i milosrdni Otac!

Sve siromašne i trpeće želimo preporučiti zagovoru Majke Božje Marije. Ona je vidjela nevolju svojih bližnjih i za njih se zauzimala u ljubavi Božjoj. Neka nas Božji Duh Sveti jača u svakome dobru i učini nas glasnicima radosti za naše bližnje!

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/6-nedjelja-kroz-godinu-2/>

Majko Božja Kamenitih vrata, zaštitnice grada Zagreba i PU zagrebačke moli za nas!